

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžik/3/2020
Identifikačné číslo spisu: 7018201098
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7018201098.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcov (v konaní sťažovateľa): 1/ R. F., narodený XX. Y. XXXX, bytom E. XX, V., 2/ T. F., narodený XX. Y. XXXX, bytom E. XX, V., obaja zastúpení: JUDr. Marián Jusko, advokát so sídlom Račí potok 3, Košice, proti žalovanému: Mesto Košice, primátor Mesta Košice, so sídlom Trieda SNP 48/A, Košice, o kasačných sťažnostiach žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/179/2018-68 z 26. februára 2020 (ECLI:SK:KSKE:2020:7018201098.3), v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačné sťažnosti zamietla.

Účastníkom nepriznáva právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I. Administratívne konanie

1. Žalovaný konajúci ako odvolací orgán rozhodnutím č. MK/A/2018/10365 z 02.10.2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zmenil rozhodnutie mesta Košice - Mestskej polície Košice (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „povinná osoba“) č. MK/E/2018/00356, ev. č. MK/E/2018/040012 z 26.07.2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) v časti čiastočného nesprístupnenia informácie požadovanej pod bodom č. 15 žiadosti žalobcov zo dňa 09.02.2018 (ďalej len „žiadosť“) tak, že žalobcom sprístupnil správu o činnosti Mestskej polície Košice za obdobie roka 2017, vrátane osobných údajov vedúcich zamestnancov vykonávajúcich prácu vo verejnom záujme v rozsahu titul, meno, priezvisko a deň začiatku výkonu pracovnej činnosti, a to po predchádzajúcom vylúčení osobných údajov ostatných dotknutých fyzických osôb; a vo zvyšnej časti (pod bodmi 11-14 žiadosti) prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

2. Preskúmané rozhodnutie žalovaný odôvodnil svojím stotožnením sa s odôvodnením nesprístupnenia

informácií požadovaných bodmi 11 a 14 žiadosti, pretože tam žiadanú smernicu ani normatívnu inštrukciu nemá povinná osoba vytvorenú. Takisto sa stotožnil s argumentáciou prvostupňového orgánu, ktorý nesprístupnil informácie požadované pod bodmi 12 a 13 žiadosti (kópie osvedčení o odbornej spôsobilosti príslušníkov Mestskej polície Košice), pretože sú obsahom personálnych spisov dotknutých zamestnancov, ktorí nedali súhlas na zverejnenie osobných údajov tvoriacich obsah požadovaných osvedčení. Kvôli rovnako chýbajúcemu súhlasu dotknutých príslušníkov mestskej polície žalovaný nesprístupnil ich osobné údaje uvedené v správe o činnosti Mestskej polície Košice za rok 2017, ktorú žalobcom čiastočne sprístupnil (na ich žiadosť pod bodom 15) tak, že sprístupnil aj osobné údaje vedúcich zamestnancov vykonávajúcich prácu vo verejnom záujme v rozsahu titul, meno, priezvisko a deň začiatku výkonu pracovnej činnosti.

3. Uvedeným rozhodnutiam v správnom konaní predchádzali rozhodnutia prvostupňového orgánu o nesprístupnení informácií zo 14.02.2018 (podľa bodov 11-15 žiadosti) a 03.05.2018 (podľa bodov 11 a 14), ako i jeho listy (každému zo žalobcov osve), ktorými boli žalobcom sprístupnené informácie zo 14.02.2018 (podľa bodov 1-10 žiadosti) a 03.05.2018 (podľa bodu 15 žiadosti - so začiatkom mien a priezvisk mestských policajtov). Žalovaný na odvolania žalobcov zrušil tieto rozhodnutia o nesprístupnení informácií rozhodnutiami z 13.04.2018 a 04.07.2018, v oboch prípadoch vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

II. Konanie na správnom súde

4. Žalobcovia sa správnou žalobou včas doručenu Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „správny súd“) domáhali zrušenia preskúmaného rozhodnutia, pričom žalobné body a ďalšie náležitosti žaloby doplnili až na výzvu správneho súdu, a to až po uplynutí správnym súdom predĺženej lehoty (podaním z 01.04.2019). Žaloba pozostávala najmä z rekapitulácie priebehu administratívneho konania, ktorá bola reprodukciou obsahu podaní žalobcov a obsahu rozhodnutí správnych orgánov na viac ako 15 stranách, pričom okrem petitu pozostávala z 11 dlhých viet v 11 odsekoch, najdlhší odsek mal viac ako štyri strany. V poslednom odseku žalobcovia uviedli: „Na základe týchto tu uvedených skutočností máme obaja za to, že obe výroky rozhodnutia Mesta Košice, Primátor mesta Košice vedeného pod sp. č. MK/A/2018/10365 zo dňa 02.10.2018 sú ako také plne nezákonné, a to z dôvodov takých, ako sme to obaja namietali v už tu vyššie spomenutom našom písomnom podaní zo dňa 20.06.2018, ktoré ako také bolo z našej strany podané na Mestskej polícii Košice, stanica - Západ a to pod názvom „Doplnenie odvolania zo dňa 28.05.2018 podaného v zmysle ust. § 19 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám proti rozhodnutiu Mesta Košice - Mestská polícia Košice vedenému pod sp. č. MK/E/2018/00356, ev. č. MK/E/2018/024918 zo dňa 03.05.2018 a aj proti spôsobu, akým nám bola sprístupnená informácia uvedená pod bodom č. 15 našej žiadosti zo dňa 09.02.2018.“

5. Správny súd žalobu zamietol podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) ako nedôvodnú rozsudkom č. k. 7S/179/2018-68 z 26.02.2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

6. Správny súd rozhodnutie odôvodnil tým, že v správnej žalobe žalobcovia uviedli ako žalobné body dôvody, ktoré sú uvedené v podaní zo dňa 20.06.2018, ktorým počas správneho konania doplnili svoje odvolanie zo dňa 28.05.2018 proti rozhodnutiu č. MK/E/2018/00356 zo dňa 03.05.2018. Uvedené rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím primátora mesta Košice č. MK/A/2018/10365 zo dňa 04.07.2018 a vec bola vrátená správne orgánu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. V novom konaní bolo vydané nové rozhodnutie, ktoré je posudzované spolu s preskúmaným rozhodnutím žalovaného v tomto súdnom konaní. Podľa správneho súdu tak dôvody správnej žaloby špecifikované neboli, pretože špecifikáciu žalobných dôvodov formou poukazu na jednotlivé podanie v priebehu správneho konania nie je možné považovať za zrozumiteľnú a určitú. Vzhľadom na všetky okolnosti v posudzovanej veci (dostatočná možnosť doplniť správnu žalobu a taktiež aj odvolanie počas správneho konania) mal správny súd za to, že žalobcovia v správnej žalobe neuviedli také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé na kasáciu preskúmaného rozhodnutia.

III. Kasačné sťažnosti žalobcov, vyjadrenie žalovaného

A)

7. Proti napadnutému uzneseniu podali žalobcovia, obaja zastúpení rovnakým advokátom, včas prakticky identické kasačné sťažnosti, ktorými žiadali zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci správneho súdu na ďalšie konanie. Ako dôvody kasačnej sťažnosti uviedli, že im správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. f/, g/ S.s.p.).

8. Podstatnú časť (14 strán) oboch kasačných sťažností tvoril doslovne skopírovaný text doplnenia žaloby z 01.04.2019. Ďalej v oboch kasačných sťažnostiach sťažovatelia uznali, že v tomto podaní uviedli len text citovaný vyššie pod bodom 4 tohto rozsudku, čo podľa nich mohol správny súd považovať za skutočnosť, že dôvody správnej žaloby neboli špecifikované, ale s poukazom na to, že v písomnom podaní z 20.06.2018 podanom na Mestskej polícii Košice, stanica - Západ, svoje dôvody špecifikovali. Ďalej tvrdili, že namietali aj spôsob, akým im bola sprístupnená informácia uvedená pod bodom 15 žiadosti, kde uviedli aj to, že správa, ktorej súčasťou bol aj úplný zoznam príslušníkov Mestskej polície Košice s čiernou farbou zakrytými menami a priezviskami, považovali za rozporné s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 44/00-133 z 05.01.2001, čím prvostupňový orgán aj žalovaný porušili základné právo sťažovateľov na informácie podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky. Potom uviedli, že namietali náklady súvisiace so sprístupnenými informáciami, keďže sú poberatelia dávok v hmotnej núdzi, pričom do dňa podania doplnenia nedošlo k prehodnoteniu.

9. Uzavreli, že rozhodnutím súdu došlo i k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože súd sa v dôsledku nezákonného zamietnutia žaloby nezaoberal meritom veci a teda vec nebola riadne prejednaná. V úplnom závere sa kasačné sťažnosti bratov líšili, keď kasačná sťažnosť sťažovateľa 2/ obsahovala širší výpočet tvrdených pochybení správneho súdu - namietal, že správny súd „rozhodol nezákonne porušujúc ustanovenia SSP, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a preto jeho rozsudok je nesprávny a nezákonný a zároveň došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“, na základe čoho navrhol zrušenie napadnutého rozsudku.

10. Žalovaný sa ku kasačným sťažnostiam nevyjadril.

IV. Právne názory kasačného súdu

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačné sťažnosti boli podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačné sťažnosti nie sú dôvodné, preto ich podľa § 461 S.s.p. zamietol.

12. Kasačný súd mal za úlohu preskúmať rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov, ktorými bol viazaný (§ 453 ods. 1 S.s.p.). Keďže pri oboznamovaní sa s vecou kasačný súd dospel k zisteniu, že kasačné sťažnosti oboch sťažovateľov sú v podstate rovnaké, posudzoval ich spoločne.

13. V kasačných sťažnostiach sťažovatelia uviedli, že považovali rozhodnutie správneho súdu za zákon porušujúce preto, že podľa nich správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). Sťažnostné body však boli napriek celkovému rozsahu kasačných sťažností uvedené len veľmi stručne. Predovšetkým sťažovatelia po tom, ako v kasačných sťažnostiach uznali, že správny súd mohol ich správnu žalobu vyhodnotiť tak, že jej dôvody neboli špecifikované, uviedli, že v písomnom podaní z 20.06.2018 svoje dôvody špecifikovali.

14. Kasačný súd musí konštatovať, že takto formulovaný sťažnostný bod nijako zmysluplne nespochybňuje záver správneho súdu, že v žalobe použitý poukaz na staršie podanie z predchádzajúceho štádia správneho konania (v odvolacom konaní proti skoršiemu rozhodnutiu než je prvostupňové rozhodnutie, na ktoré nadväzuje preskúmané rozhodnutie) je nepostačujúci, ako sa správny súd jasne vyjadril v bodoch 22 a 23 napadnutého rozsudku. Sťažovatelia neuviedli, prečo podľa nich správny súd nesprávne právne posúdil ich podanie z 01.04.2019 (oprava a doplnenie žaloby o chýbajúce náležitosti), keď v ňom nevzhladol relevantné žalobné dôvody.

15. Kasačný súd poukazuje na § 440 ods. 2 S.s.p., podľa ktorého dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

16. Pokiaľ správny súd uzavrel, že špecifikácia žalobných dôvodov formou odkazu na iné podanie nie je zrozumiteľná a určitá, námietka z kasačnej sťažnosti, že v tom inom podaní sú dôvody žaloby špecifikované, len replikuje procesné tvrdenia a skutočnosti, ktoré krajský súd zrozumiteľne vyhodnotil, ale nevysvetľuje, prečo sa podľa sťažovateľov správny súd mýli. Sťažovatelia teda neuviedli, v čom by malo spočívať nesprávne právne posúdenie veci zo strany správneho súdu, a ani nevysvetlili, ako mal správny súd pri tomto postupe porušiť ich právo na spravodlivý proces. Namietané nezaobranie sa meritom vecí a neprejednanie vecí správnym súdom kasačný súd za takéto porušenie nepovažuje, keď v medziach sťažnostných bodov nedospel k zisteniu, že by správny súd pochybil pri identifikácii dôvodov žaloby. Kasačný súd pripomína, že aj správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 S.s.p.).

17. Ďalej sťažovatelia konkretizovali dva dôvody (rozpor s nálezom ústavného súdu a neprehodnotenie požadovaných nákladov sprístupnenia informácií), ktoré podľa nich proti preskúmanému rozhodnutiu namietali - zrejme mali na mysli, že ich namietali v podaní z 20.06.2018 (na ktoré generálne odkázali). Na základe porovnania kasačných sťažností s týmito ich podaniami kasačný súd konštatuje, že obdobné tvrdenia sa v tomto podaní naozaj nachádzali, čo však nevysvetľuje, prečo správny súd mal podľa sťažovateľov pochybiť, s ohľadom na správnym súdom konštatovanú neurčitosť a nezrozumiteľnosť formulácie dôvodov správnej žaloby. Kasačný súd opakuje, že rozumie postupu správneho súdu, ktorý nepristúpil k vyhľadávaniu žalobných bodov za sťažovateľov vo veľkej mase menej zrozumiteľného textu, ktorý sa navyše týkal iného rozhodnutia správneho orgánu.

18. Pre vyššiu presvedčivosť svojho rozhodnutia kasačný súd, hoci podstatou jeho prieskumu napadnutého rozsudku nie je posudzovanie žalobných bodov, stručne zaujme stanovisko aj k týmto dvom námietkam (zrozumiteľne uvedeným až v kasačnej sťažnosti), aby bolo zrejme, že aj keby sa nimi správny súd bol meritórne zaoberal, nebol by mohol na základe nich žalobe vyhovieť.

19. Sťažovatelia dávali v podaní z 20.06.2018 do súvisu podľa nich nesprávny postup prvostupňového orgánu, ktorý ako povinná osoba sprístupnil informáciu pod bodom 15 žiadosti tak, že na zozname príslušníkov mestskej polície v poskytnutej správe o činnosti boli začlenené mená a priezviská jednotlivých mestských policajtov, s nálezom Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 44/00-133 z 05.01.2001, pričom mali za to, že postup oboch správnych orgánov je v rozpore s ním, čím mali porušiť základné právo na informácie podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky. Je zrejme, že nejde v skutkových okolnostiach súdnej veci o relevantnú argumentáciu, veď uvedený nález sa týkal celkom iných skutkových okolností, nie zverejnenia mien a priezvisk mestských policajtov, lež otázky, či je verejný činiteľ oprávnený vyžadovať prívolenie na zhotovenie obrazovej snímky počas výkonu svojej služobnej právomoci na verejnosti, čo vyplýva aj zo sťažovateľmi citovaných statí z odôvodnenia tohto nálezu.

20. Vo vzťahu k námietke o neprehodnotení nákladov súvisiacich so sprístupnením informácií kasačný súd len poznamenáva, že táto otázka nebola predmetom preskúmaného rozhodnutia, a nebola ani súčasťou odvolania sťažovateľov proti prvostupňovému rozhodnutiu. Z týchto dôvodov kasačný súd

nevidí potenciál spomenutého sťažnostného bodu spochybnit' zákonnosť preskúmaného rozhodnutia.

21. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že sťažnostné body neboli spôsobilé privodiť zrušenie napadnutého rozsudku, kasačný súd kasačné sťažnosti žalobcov ako nedôvodné zamietol podľa § 461 S.s.p.

22. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 S.s.p., tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože sťažovatelia neboli v kasačnom konaní úspešní a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v § 168 S.s.p.

23. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.